

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0122 van 28 september 2011
in de zaak 1011/0267/SA/3/0438

In zake: de **gemeente Beveren**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

vertegenwoordigd door:
Jan DE GEYTER

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jan BOUCKAERT en Jan ROGGEN
kantoor houdende te 1000 Brussel, Loksumstraat 25
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 12 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen van 13 oktober 2010 waarbij aan de tussenkomen de partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van 3 windturbines, met uitsluiting van de toegangswegen.

Het betreft percelen gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 juni 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

■ die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Inneke BOCKSTAELE die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Karen VAN ALSENOY die loco advocaten Jan BOUCKAERT en Jan ROGGEN verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■ vraagt met een op 21 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 31 maart 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 24 december 2009 weigert de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van zeven windturbines te Beveren en te Sint-Gillis-Waas. De weigering met betrekking tot de drie turbines ten noorden van de ■ was, volgens de verwerende partij, gebaseerd op de mogelijke landschappelijke impact van de turbines.

Op 20 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de bouw van drie windturbines”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De percelen zijgelegen ten noorden van de [REDACTED]. De windturbines zouden evenwijdig aan en op een afstand van circa [REDACTED] m van de [REDACTED] worden opgericht.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 juni 2010 tot en met 15 juli 2010, worden 97 bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 14 juni 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer, District Sint-Niklaas brengt op 23 juni 2010 een gunstig advies uit.

Polder Land van Waas brengt op 24 juni 2010 een gunstig advies onder voorbehoud uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos, Buitendienst Oost-Vlaanderen brengt op 29 juni 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen – archeologie brengt op 1 juli 2010 een gunstig advies onder voorbehoud uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 1 juli 2010 een gunstig advies onder voorbehoud uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, Landschappen brengt op 6 juli 2010 een ongunstig advies uit.

De Interdepartementale Windwerkgroep brengt op 2 augustus 2010 een ongunstig advies uit.

Op 9 augustus 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren het volgende standpunt in:

“ ...

SAMENVATTING VAN DE GEGRONDE BEZWAREN

- De aanvraag is strijdig met het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan én met de Leefbaarheidstudie van de polderdorpen.
- De turbines staan los van de lijninfrastructuur van de E34.
- WT1 is gelegen in de bufferzone van de uitbreiding van het Natuurgebied [REDACTED] en minstens 2 turbines tasten het relictlandschap van de [REDACTED] aan.
- De recreatieve nevenfunctie alsook het resterende open landschap rond [REDACTED] (zie GRS en Leefbaarheidstudie polderdorpen) worden aangetast.
- In de nieuwe localisatienota (volgend op de weigering vergunning aanvraag 2009) ontbreken nog steeds volgende elementen: aanvullende studie naar de invloed op paarden (fokkerij) inzake geluid en slagschaduw, adviezen luchtvaart.
- De Natuurtoetst m.b.t. de avifauna bevat nog té veel premissen om zich unaniem achter het gunstig advies van het Agentschap Natuur & Bos te scharen.
- De middenspanningscabine is niet weergegeven op aanvraag is dus niet vergunbaar.
- De plannen bevatten geen doorsneden over wegenis en geven geen beeld op het (half) dichtleggen van open afwateringsgrachten en zijn derhalve uit een mogelijke vergunning te schrappen.

BESLUIT BESPREKING BEZWAREN:

Opgesomde bezwaren zijn naar ruimtelijke ordening & stedenbouw zo gegrond, dat het besluit van de bespreking is: “GEROND – ONGUNSTIG ADVIES”.

Aan andere gegronde bezwaren kan tegemoet gekomen worden met technische ingrepen in functie van wonen (slagschaduw, geluid), doch voor sommige onderdelen is bijkomend onderzoek noodzakelijk, weer te geven in een uitbreiding op de localisatienota.

De milieutechnische aspecten worden afgewogen in de milieuvergunningsaanvraag.

...

Infrabel brengt op 2 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De FOD Mobiliteit en Vervoer brengt, hoewel zij hierom werd gevraagd, geen advies uit.

Op 13 oktober 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De principiële rechtsgrond voor het project dient — zoals reeds hoger aangegeven - gezocht in art. 4.4.9. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, waardoor met een vergunning kan worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften van een plan van aanleg (in casu het vigerend gewestplan, dat het project situeert in agrarisch gebied), indien daarbij gerefereerd kan worden aan 'voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen'.

In de rubriek 'Afwijkings- en uitzonderingsbepalingen' werd de inhoudelijke samenhang tussen de decretale bepalingen en het overeenkomstig type-voorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding landbouw, vanuit de specifieke concordantieregeling uitvoerig toegelicht.

Er bevinden zich geen woningen binnen de 250m van de turbines; de dichtste woning staat op 340m. De nodige maatregelen moeten evenwel genomen worden aan de bron om de geluidsproductie tot een minimum te beperken. Het gaat hier om isolatie van de generatorbehuizing, aerodynamische wieken etc.

Slagschaduw komt voor wanneer de zon door de rotor van de turbines schijnt. In de zone gelegen in de projectiezone van de rotor, kan de schaduw van de wiek zichtbaar zijn als intermitterende schaduw. Geen enkele woning is gelegen binnen de contour van 30 uur slagschaduw per jaar.

Uit het voorgaande blijkt dat de turbines ingeplant worden op vrij ruime afstanden van de aanwezige bebouwing in het gebied. Niettemin dienen de nodige maatregelen getroffen te worden om te garanderen dat steeds aan de gestelde voorwaarden inzake geluidshinder en slagschaduw uit de omzendbrief EME/2006/01- R0/2006/02: "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" van 2006 wordt voldaan.

De impact van de turbines op de avifauna werden bestudeerd in de natuurtoets. Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt dat de impact op vogels en vleermuizen minimaal zal zijn en brengt een gunstig advies uit.

Het schepencollege bracht een ongunstig advies uit dat gebaseerd is op volgende overwegingen:

(1) De turbines staan te ver van de lijninfrastructuur [REDACTED] waardoor het landschap vervaagt. De turbines staan in een relictzone.

Op basis van een extra studie van Omgeving heeft de aanvrager simulaties gemaakt, die de impact van de turbines op verschillende afstanden tot de [REDACTED] weergeven. Met deze simulaties wordt aangetoond dat een inplanting op 450m geen grotere impact heeft dan een inplanting dichterbij de [REDACTED].

Bovendien zou, door het inplanten van de turbines dichterbij de [REDACTED], de overlast voor de woningen in de [REDACTED] substantieel toenemen.

Het windpark ligt ook nog in de omgeving van de [REDACTED], de reservatiestrook voor de spoorlijn van de Antwerpse haven naar Gent, een lokaal bedrijventerrein (Aven Akkers), een multimodale logistieke zone in zeehavengebied en een vergund windpark van vier windturbines ten zuiden van de [REDACTED]. Dit vergund windpark bevindt zich trouwens in dezelfde relictzone als de turbines in aanvraag. Zoals eerder gesteld vormt het windpark de materiële begrenzing van het uitgestrekte haven- en industriegebied op de linker scheldeoever.

De turbines liggen volgens het Provinciaal Beleidsplan Windturbines binnen een potentiële zone voor de locatie van windturbines. Bij de afbakening van deze zone werd rekening gehouden met negatieve aanknopingspunten (natuur, beschermde monumenten en landschappen, ankerplaatsen, woongebieden, stiltegebieden) en met positieve aanknopingspunten (stedelijke gebieden, bedrijventerreinen, grootschalige lijninfrastructuren, grote constructies). Deze aanknopingspunten worden gekoppeld aan de ruimtelijke structuur en de landschapsstructuur in Oost-Vlaanderen. Deze studie heeft dus duidelijk rekening gehouden met het landschap.

Er is inderdaad een relictzone aanwezig. Het plaatsen van turbines in een relictzone is op basis van de vigerende wetgeving geenszins uitgesloten.

(1) De gemeente stelt tevens dat de aanvraag strijdig is met het GRS van Beveren. Zie punt 2 van de bespreking van de bezwaren, ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek.

(2) Volgens de gemeente Beveren is WT1 gelegen in de bufferzone van de uitbreiding van het Natuurgebied 'De Kreken van Saleghem'. Dit blijkt bij nader onderzoek niet te kloppen. In een aanvullend document toont de aanvrager aan dat de dichtstbij gelegen windturbine op ongeveer 500m gelegen is van de uitbreiding van het natuurgebied zoals vastgelegd in het MB dd. 08/11/2004. Bovendien is het advies van de Afdeling voor Natuur en Bos gunstig.

(3) Andere aspecten zoals slagschaduw, veiligheid, geluid, natuur en het advies van de Luchtvaart kwamen onder de bespreking van de bezwaarschriften aan bod.

Ook de ongunstige adviezen van de Interdepartementale Windwerkgroep en van de Cel Landschappen van Ruimte en Erfgoed zijn gebaseerd op de negatieve impact van de turbines op het landschap. Zoals hierboven, bij bespreking van het advies van het schepencollege aangegeven, zijn er voldoende argumenten om te stellen dat de inplanting wel degelijk gebundeld wordt met diverse kenmerkende infrastructuren in de directe omgeving.

De Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling vraagt om de toegangswegen te beperken tot 4m. Rekening houdende met het verkeer van en naar de turbines en de grootte van de transportmiddelen, zijn voldoende ruime toegangswegen noodzakelijk. De gevraagde toegangswegen met een breedte van 4.5m kunnen dan ook bezwaarlijk als problematisch beoordeeld worden.

De overige adviezen zijn gunstig of voorwaardelijk gunstig. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar sluit zich bij deze adviezen aan en maakt zich de motivatie eigen.

De gestelde voorwaarden van de overige adviserende instanties worden bij deze beslissing ingesloten.

Wat betreft de cabines en de toegangswegen zijn er te weinig gegevens om een grondige beoordeling van deze constructies toe te laten; deze dienen dan ook deel uit te maken van een afzonderlijke aanvraag.

ALGEMENE CONCLUSIE

Tegen de aanvraag voor het plaatsen van 3 windturbines zijn er geen stedenbouwkundige bezwaren. De toegangswegen en de cabines worden uit de vergunning gesloten.

BIJGEVOLG WORDT OP 13 OKT. 2010 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af voor de bouw van de 3 windturbines, met uitsluiting van de toegangswegen en de cabines, aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- de voorwaarden van Infrabel (bijlage) zijn na te leven*
- de voorwaarden van de VMM (bijlage) zijn na te leven*
- de voorwaarden van de Polder Land van Waas zijn na te leven*
- de voorwaarden van Onroerend Erfgoed, archeologie, zijn te volgen (bijlage).*
- betreffende de slagschaduwimpact, ijsprojectie, ijsval en geluidshinder dienen de nodige maatregelen getroffen te worden om te garanderen dat steeds aan de gestelde voorwaarden uit de omzendbrief EME/2006/01 — R0/2006/02: "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" wordt voldaan;*
- de turbines dienen bebakend te worden volgens de categorie E uit de Circulaire Bebakening CIR-GDF 03.*
- Noch op de mast, de gondel of de wieken mogen opzichtige publicitaire boodschappen aangebracht worden;*
- De toegangswegen en de cabines dienen het voorwerp uit te maken van een afzonderlijke aanvraag. De noodzakelijke werfwegen volgen evenwel het tracé van de voorgestelde toegangswegen*

..."

Dit is de bestreden beslissing.

■■■■ hebben met een ter post aangetekende zending van 19 november 2010 eveneens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging tegen de bestreden beslissing ingesteld. Vermeld dossier is bij de Raad bekend onder het nummer 1011/0280/SA/3/0243. Met een arrest van 30 maart 2011 (nr. A/4.8.18/2011/0021) heeft de Raad het beroep ■■■■ conform artikel 4.8.18 VCRO onontvankelijk verklaard.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing met een ter post aangetekende brief van 13 oktober 2010 betekend aan de verzoekende partij. Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld met een ter post aangetekende brief van 12 november 2010, is conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij betwist het belang en de hoedanigheid van de gemeente Beveren. De tussenkomende partij voert aan dat de verzoekende partij niet als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan kan worden beschouwd en dat het verzoekschrift evenmin aanduidt in welke andere hoedanigheid de verzoekende partij het beroep heeft ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij in haar beslissing om in rechte op te treden van 25 oktober 2010 uitdrukkelijk verwijst naar artikel 193 Gemeentedecreet. De Raad is daarom van oordeel dat er geen enkele betwisting kan bestaan omtrent de hoedanigheid van de verzoekende partij en dat het voorliggende beroep werd ingeleid door de gemeente Beveren, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen.

2.

De Raad is bijkomend van oordeel dat de verzoekende partij, als (publiekrechtelijke) rechtspersoon, zich met goed gevolg kan beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten indien blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing.

Hoewel summier omschreven, kan de omstandigheid dat de bestreden beslissing indruist tegen het goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en de conclusies van de leefbaarheidstudie Polderdorpen, die aan de basis lag van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de verzoekende partij, aanvaard worden als een nadeel in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

C. Schending van artikel 4.8.17, §2 VCRO

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij werpt op dat het beroep waarbij pas na een verzoek tot regularisatie en in strijd met de inhoud van het oorspronkelijk verzoekschrift middelen worden ontwikkeld, als onontvankelijk dient afgewezen te worden. De tussenkomende partij stelt dat een verzoek tot regularisatie niet dermate ruim geïnterpreteerd kan worden dat hierdoor een volledig nieuw verzoekschrift gegrond op nieuwe middelen en argumenten zou kunnen worden ingediend terwijl de decretaal bepaalde beroepstermijn reeds lang verstreken is. De tussenkomende partij meent dat in voorkomend geval geen sprake meer is van de in artikel 4.8.17, §2 VCRO bedoelde regularisatie maar van het indienen van een volledig nieuw verzoekschrift.

Beoordeling door de Raad

1.

Op 10 januari 2011 heeft de griffie van de Raad de verzoekende partij uitgenodigd haar initieel verzoekschrift, ingesteld met een ter post aangetekende zending van 12 november 2010, te regulariseren. De verzoekende partij werd gevraagd om een afschrift van de beslissing om in rechte op te treden van het college van burgemeester en schepenen voor te leggen. Dit om de Raad toe te laten een duidelijker inzicht te krijgen in de hoedanigheid van de verzoekende partij (artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 1° VCRO). Met de tussenkomende partij stelt de Raad vast dat de verzoekende partij met een ter post aangetekende zending van 25 januari 2011 niet alleen een afschrift van de beslissing om in rechte op te treden van 25 oktober 2010 van het college van burgemeester en schepenen heeft voorgelegd, doch tevens een volledig herwerkt verzoekschrift heeft ingediend.

2.

De Raad wenst vooreerst op te merken dat enkel het initieel ingediende verzoekschrift, in deze het op 12 november 2010 ingestelde verzoekschrift, kan aangemerkt worden als principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid en de gegrondheid van een beroep en van de middelen waarop dit beroep steunt. De omstandigheid dat de griffie van de Raad, zoals in de voorliggende aangelegenheid, de verzoekende partij de mogelijkheid biedt om het aanvankelijk ingediende verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §2 VCRO te regulariseren, doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Dit laatste niet in het minst nu naar het oordeel van de Raad de mogelijkheid om het oorspronkelijke verzoekschrift te regulariseren noodzakelijk moet worden beperkt tot die onderdelen van artikel 4.8.16, §3 VCRO die in de uitnodiging ter zake van de griffie als te regulariseren werden aangeduid. De mogelijkheid tot regularisatie van het aanvankelijk ingediende verzoekschrift kan derhalve niet oneigenlijk aangewend worden om de facto een volledig herwerkt, dan wel nieuw, verzoekschrift in te dienen.

3.

In zoverre de verzoekende partij met een ter post aangetekende zending van 25 januari 2011, naast een afschrift van de beslissing om in rechte op te treden van 25 oktober 2010 van het college van burgemeester en schepenen, tevens een quasi volledig herwerkt verzoekschrift, waarin aanvullende feitelijke en juridische overwegingen werden opgenomen, heeft ingediend, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij de grenzen die in redelijkheid dienen verbonden te worden aan de haar geboden mogelijkheid tot regularisatie van het aanvankelijke ingestelde verzoekschrift, heeft overschreden en aldus artikel 4.8.17, §2 VCRO heeft geschonden.

De Raad dient het herwerkte verzoekschrift van 25 januari 2011 bijgevolg noodzakelijk als strijdig met artikel 4.8.17, §2 VCRO en bovendien als laattijdig uit de debatten te weren. De Raad kan derhalve enkel acht slaan op het oorspronkelijke verzoekschrift van 12 november 2010,

aangevuld met de door de griffier van de Raad opgevraagde beslissing om in rechte op te treden van 25 oktober 2010.

Onverminderd voorgaande vaststellingen is de Raad tot slot van oordeel dat de tussenkomende partij niet kan gevolgd worden wanneer zij lijkt te suggereren dat het kennelijk oneigenlijk gebruik van de mogelijkheid tot regularisatie door de verzoekende partij ook tot gevolg heeft dat het oorspronkelijk ingediende verzoekschrift evenzeer onontvankelijk is. Een dergelijke conclusie is zonder meer te verregaand. De sanctie voor het oneigenlijk aanwenden van de mogelijkheid tot regularisatie kan in alle redelijkheid immers enkel betrekking hebben op het verzoekschrift dat naderhand met miskenning van artikel 4.8.17, §2 VCRO werd ingediend.

De exceptie kan enkel in de aangegeven mate worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij ingevolge de bestreden beslissing meent te lijden in haar verzoekschrift van 12 november 2010 als volgt:

“ ...

Er wordt eveneens verzocht om schorsing van de betwiste vergunning om reden van behoorlijk bestuur.

... ”

De tussenkomende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoekende partij laat evenwel na in haar verzoekschrift een uiteenzetting te geven van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan de gemeente Beveren persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Voor een openbare overheid als de gemeente Beveren is het vereiste nadeel persoonlijk, indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid is belast, verhindert of in ernstige mate in het gedrang brengt (R. v. S. nr. 187.899 van 13 november 2008) Enige concrete uiteenzetting hieromtrent ontbreekt volledig.

... ”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan daarnaast niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die haar desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

In zoverre de verzoekende partij kennelijk zonder meer om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoekt ‘*om reden van behoorlijk bestuur*’ is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij niet doet blijken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoekschrift van 25 januari 2011 is onontvankelijk en wordt uit de debatten geweerd.
2. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 september 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER